

Ako sa na basketbal v sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch minulého storočia pozerá jeden z jeho hlavných protagonistov?

„Nepoviem nič nové, keď spomeniem to, že basketbal mal v bývalom Československu skutočne významné postavenie nielen na reprezentačnej, ale aj na klubovej úrovni. Celková koncepcia športu a jeho spoločenské postavenie sa s tým dnešným nedá porovnať.“

Úspechy, úspechy a zas len úspechy. Ktoré z nich však s odstupom času najviac rezonujú v spomienkach 208 cm vysokého bývalého pivotmana?

„V prvom rade musím spomenúť fakt, že som mal šťastie na dobrých trénerov a skvelých spoluhráčov, s ktorými sme vždy dokázali vytvoriť jedinečnú partiu - či v klube, alebo v reprezentácii. Dosiahnutých úspechov bolo skutočne viac než dosť, ale niektoré z nich sú pre mňa predsa len „top“, ako by povedala dnešná mladá generácia. Najradšej rozdeľujem úspechy do troch skupín. Z pohľadu individuálnych ocenení si osobne najviac vážim víťazstvo v ankete Najlepší basketbalista Slovenska 20. storočia, ktorá sa uskutočnila v roku 2001. Predovšetkým z pohľadu domáceho, čiže

slovenského a vlastne aj československého basketbalu je to pre mňa skutočne obrovské vyznamenanie. Nuž a keďže sme v mojich najlepších časoch niečo znamenali aj vo svete, tak ma až 15-krát nominovali do výberu Európy. Vždy ma veľmi potešilo, keď aj európske či svetové basketbalové kapacity uznali, že som niečo znamenal.

Moja reprezentačná kariéra v sebe skrýva druhú skupinu úspechov, z ktorých najviac vyčnieva striebro z európskeho šampionátu v nemeckom Stuttgarte z roku 1985. Vzhľadom na skladbu tímu, s ktorým sme do Nemecka cestovali a ktorý bol tvorený z viacerých tridsiatnikov, sa od nás nečakal žiadny zázrak. Bolo to veľmi nečakané a o to krajšie, keď sme sa, viacerí na sklonku reprezentačnej kariéry, vrátili domov so striebornými medailami.

Osobitnou a na spomienky a úspechy zrejme najplodnejšou kapitolou je pre mňa Inter Bratislava, s ktorým som spojený dodnes. Prvý titul majstra Československa v roku 1979, ktorým sme po dlhých rokoch prelomili dominanciu českých tímov a ktorým sa v podstate odštartovala nová éra Interu, na to sa nedá zabudnúť. Vypredané Pasienčky, neskôr účasť v európskych pohároch, ďalší titul „Skutočne nezabudnuteľné obdobie“.

S Kilym Kropilákom

Dve účasti na olympijských hrách, dvoje majstrovstiev sveta, sedem šampionátov starého kontinentu, a to dokonca s jedným striebrom a dvoma bronzmi.

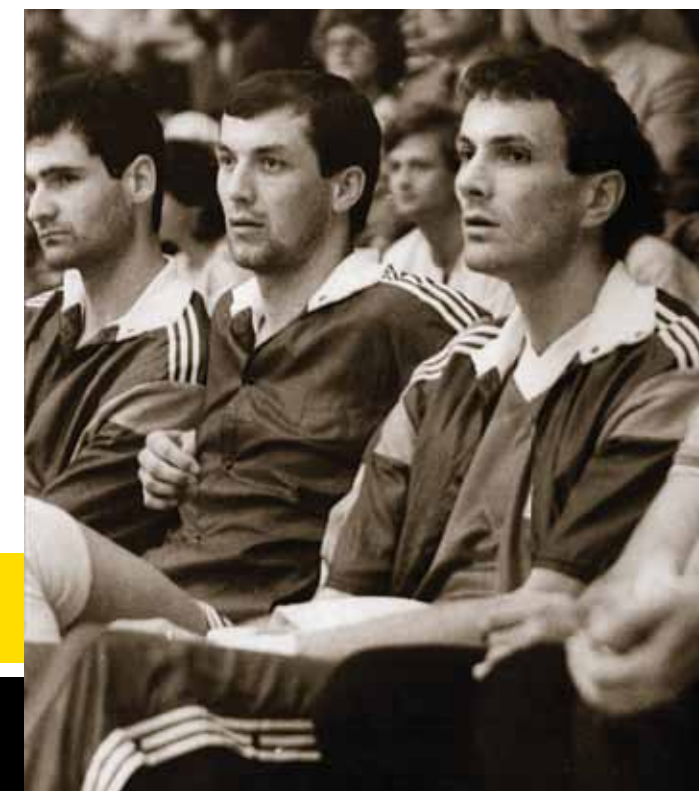
Množstvo ďalších fantastických umiestnení, množstvo nádherných zápasov, množstvo šťastných a hrdých fanúšikov. Aj to sa dá stihnúť za tucet rokov.

Bilancia ako z krajiny rozprávok...

Reč je o československom basketbale. Ale áno, dnes celosvetovo mimoriadne populárna hra pod deravými košmi žala v dobách bývalej federácie alebo, ak chceme, v dobách ČSSR na medzinárodnom fóre neuveriteľné a pravdepodobne dnes už nenapodobiteľné úspechy. A na rozdiel od ďalších kolektívnych športov basketbal nepatril k tým, kde by mali slovenskí hráči problém s nomináciou do spoločného reprezentačného výberu. V jeho drese pravidelne vybiehalo na palubovku viacero skvelých hráčov. Nad všetkými však žiaril jeden jediný, rodák z Kremnice Stanislav Kily Kropilák.

Nielen o dobách minulých sme mali možnosť porozprávať sa so žijúcou legendou slovenského športu, ktorého hviezda naplno zažiarila v žltočiernych farbách bratislavského Interu v druhej polovici sedemdesiatych rokov.

o rozprávkovej minulosti a trnistej prítomnosti

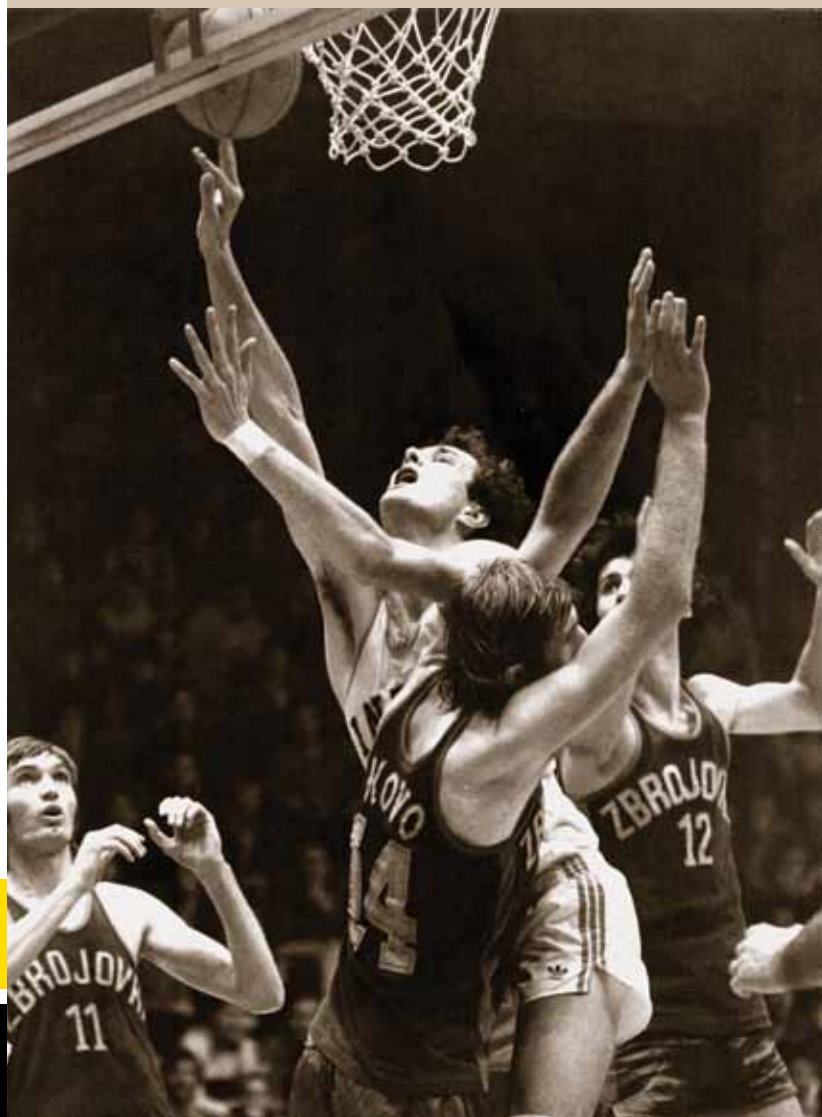

I keď svoj nielen basketbalový život prežil Kily za povestnou železnou oponou, predsa len sa kariéra mimoriadne talentovaného podkošového hráča nespájala na klubovej úrovni výhradne s domácou basketbalovou scénou.

„Striebro zo Stuttgartu bolo pre nás, reprezentačných tridsiatnikov, akousi priepustkou do zahraničia. Moje prvé zahraničné kroky v roku 1985 zamierili do belgického Fleuerus. V Belgickom kráľovstve som odohral v štyroch kluboch spolu deväť sezón. Kariéru som oficiálne ukončil po druhej luxemburskej sezóne v drese Steinselu v roku 1996.“

Hneď v úvode si spomenul šťastie na skvelých spoluhráčov.

„Zoznam mojich bývalých spoluhráčov, skvelých basketbalistov a výborných priateľov, je naozaj veľmi dlhý. Za všetkých musím na prvom mieste spomenúť už nebohého Petra Rajniaka, ktorý nás opustil pred dvanástimi rokmi. S „Pedrom“ som začínal v Slávii SVŠT Bratislava, neskôr sme spolu hrávali v Interi, dlhé roky v reprezentácii a v podstate sme spolu končili kariéru v Luxembursku, kde som ja hrával a on trénoval.“

Kariéru hráča si si poriadne natiahol!

„Oficiálne som skončil až vo veku 41 rokov, čo je naozaj dosť. Basketbal ma naozaj veľmi bavil a darilo sa mi aj v pokročilejšom štádiu kariéry. Táto dlhoročná vášeň si však vybrala svoju daň a dlhej a úspešnej hráčskej kariére vďačím za zničené zdravie. Predovšetkým problémy s kĺbmi ma prenasledujú dodnes. Len nedávno som podstúpil operačný zákrok, počas ktorého mi vymenili kolenný kĺb. Ďalšia operácia ma možno čaká už v neďalekej budúcnosti.“

Po návrate na Slovensko v roku 1996 si sa samozrejme vrátil do Bratislavy. Krátko si ešte hral, neskôr trénoval, stal si sa manažérom „svojho“ Interu a od roku 2000 si jeho prezidentom. Čo so sebou prináša prezidentovanie v dnešnom basketbalovom klube?

„Okrem nášho seniorského družstva, ktoré má verejnosť na očiach, sa snažíme udržať kompletnú mládežnícku pyramídu. Práve mládež a práca s ňou je najväčším kameňom úrazu súčasného slovenského basketbalu. Príliš úzka základňa, nedostatok hráčov, absencia vzorov, kvalita trénerov a v neposlednom rade nie najlepšie vzťahy škodia nášmu basketbalu a škodia hlavne tým, ktorí sa v ňom aj napriek mnohým prekážkam vidia. Nájdu sa však aj svetlé miesta, ktoré pomáhajú ozdravovať celkovo nedobré klímu. Dva zápasy v úvode sezóny odohral v žltociernom drese Interu Radoslav Rančík, trojnásobný najlepší hráč Slovenska, ktorý má za sebou úspešné sezóny vo Francúzsku, Česku, Taliansku, Francúzsku a na Ukrajine. V rovnakej situácii sa možno zakrátko ocitne aj starší z bratov Rančíkovcov Martin. Ten by si vo veku 34 rokov ako jeden z najlepších slovenských basketbalistov ostatnej dekády mohol odkrútiť svoj slovenský extraligový debut v Interi už v najbližších dňoch. Úspešní slovenskí hráči a reprezentanti, ktorí sa predstavujú v domácej súťaži, sú tou najlepšou reklamou pre mladé nádeje, ktoré sa rozhodujú o svojich najbližších športových krokoch.“

S Kilyom Kropilákom o rozprávkovej minulosti a trnistej prítomnosti

Nedá sa obísť ošúchanú tému, ktorou je financovanie športu.

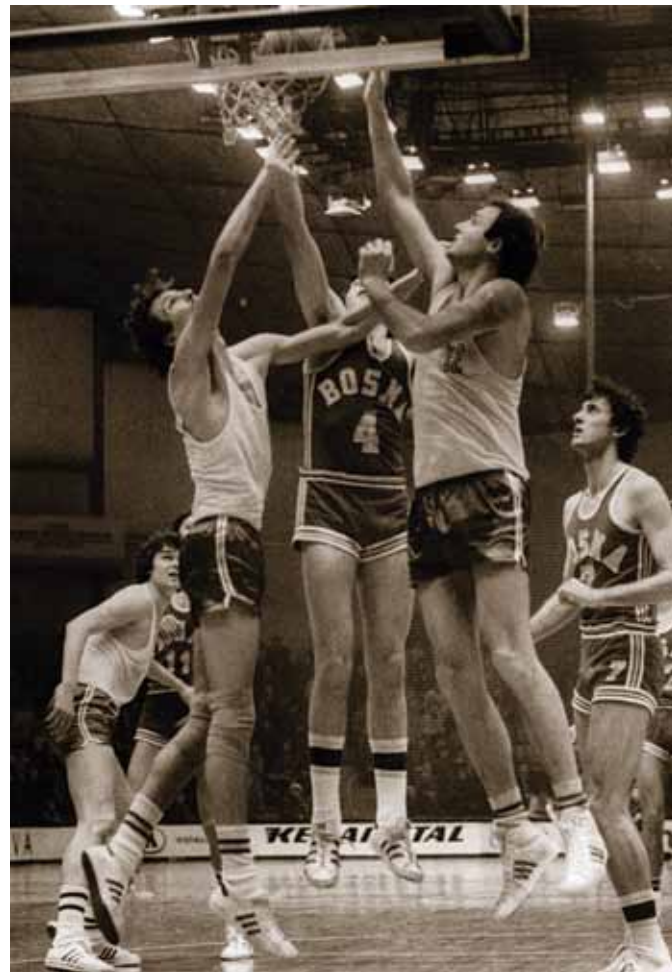
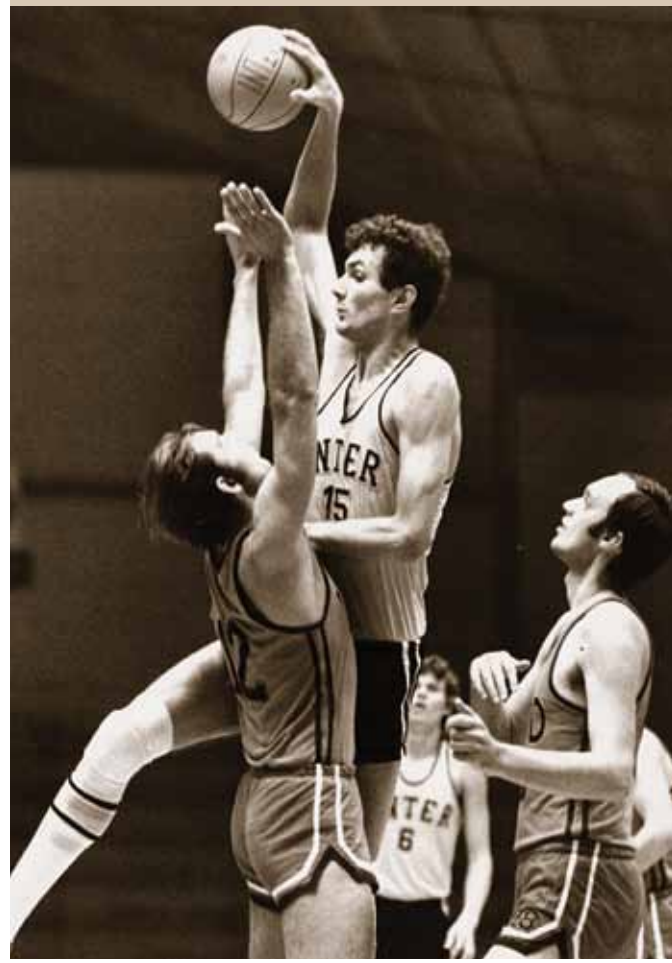
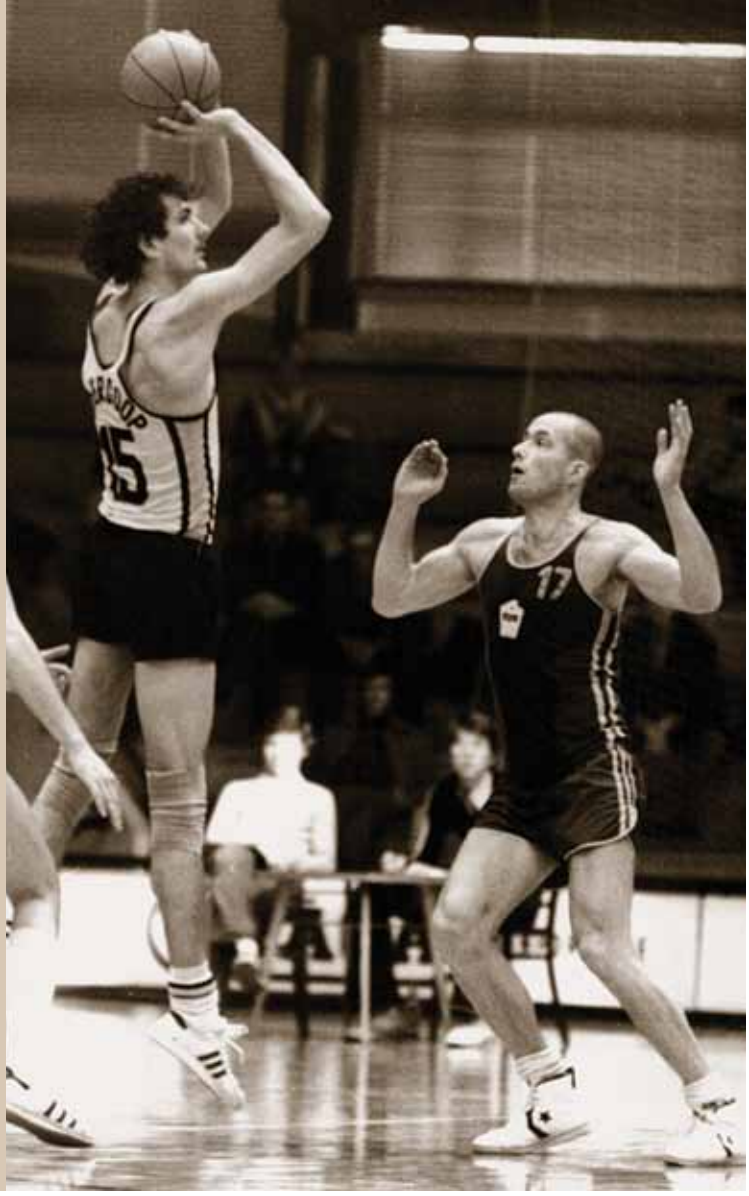
„Mnohé problémy začínajú a končia – tak ako aj v iných oblastiach – na peniazoch. Je veľkou škodou, že vnímanie dnešného basketbalu a vlastne celého slovenského športu je také, aké je. Ignorancia zo strany štátu, nezáujem sponzorov a katastrofálne legislatívne prostredie robia zo športu pod Tatrami nechcené dieťa, ktoré bojuje o život. Veľká vďaka patrí preto každému, kto dokáže akýmkoľvek spôsobom podporiť šport na akejkoľvek úrovni.“

Čo zaželať bratislavskému Interu, slovenskému basketbalu a športu pod Tatrami na záver?

„Celému Slovensku želim veľa šikovných detí, z ktorých vyrastú zdraví ľudia a dobrí športovci. Basketbalu skvelých fanúšikov a množstvo talentov, s ktorými budú pracovať najlepší tréneri. A Interu po rokoch znovu plné Pasienky a hlavne generálneho partnera klubu, ktorého meno bude spojené s ďalšou úspešnou interistickou érou.“

S Kilym Kropilákom

o rozprávkovej minulosti
a trnistej prítomnosti

Stanislav Kropilák
Dátum narodenia: 10. 6. 1955
Miesto narodenia: Kremnica
Prezývka: Kily
Výška: 208 cm
Hráčsky post: pivot
Body vo federálnej lige: 6505
Vzdelanie: absolvent Právnickej fakulty UK v Bratislave

Klubová príslušnosť
Slávia SVŠT Bratislava (1970 – 1974)
Inter Bratislava (1974 – 1983 a 1984 – 1985)
RH Pardubice (1983 – 1984)
Fleurus, Charleroi, Namur, Gilly (Belgicko) (1985 – 1994)
Steinsel (Luxembursko) (1994 – 1996)

NAJVÄČŠIE ÚSPECHY

Olympijské hry

Montreal 1976 6. miesto
 Moskva 1980 9. miesto

Majstrovstvá sveta

Manila (Filipíny) 1978 9. miesto
 Cali (Kolumbia) 1982 10. miesto

Majstrovstvá Európy

Belehrad 1975 6. miesto
 Liege 1977 3. miesto
 Turín 1979 4. miesto
 Praha 1981 3. miesto
 Nantes 1983 10. miesto
 Stuttgart 1985 2. miesto
 Atény 1987 8. miesto

Majster ČSSR

4-krát s Interom Slovnafť Bratislava
 (1979, 1980, 1983, 1985)
 1-krát s RH Pardubice (1984)

V reprezentačnom tíme odohral 368 zápasov
 V drese Európy hral 15-krát

FUNKCIE V ŠPORTE

Generálny manažér BK Inter Bratislava (1996 – 2000)
 Prezident BK Inter Bratislava (2000 – doteraz)
 Člen výkonného výboru Slovenského olympijského výboru (2001 – 2005)
 Člen výkonného výboru Slovenskej basketbalovej asociácie
 Člen medzinárodnej komisie Slovenského olympijského výboru
 Člen komisie športovcov FIBA

NAJVYŠŠIE OCENENIA

V roku 2001 vyhlásený za najlepšieho basketbalistu Slovenska 20. storočia
 V roku 1991 podľa FIBA Magazine zaradený medzi 50 najlepších hráčov všetkých čias
 Najlepší basketbalista ČSSR – 5-krát (1979, 1980, 1982, 1983, 1985)
 Najlepší basketbalista Slovenska – 10-krát (1975 – 1985)
 Člen All Stars federálnej ligy – 9-krát

